

Paylaşmak Güzeldir

Bir zamanlar Gökkuşığı Köyü'nde Pamuk adında sevimli bir tavşan yaşırdı. Pamuk her şeyi çok sevdi: güzel oyuncaklarını, lezzetli havuçlarını ve renkli boyalarını... Ama ne kadar severse sevsin, hiçbir şeyi kimseyle paylaşmayı istemezdi.

Bir gün, ormanda oynarken arkadaşı Minik Sincap, Pamuk'un parlak kırmızı topunu gördü ve oynamak istedi. Ama Pamuk ona hemen, "Bu benim! Başka top bul kendine!" dedi.

Bir süre sonra, Minik Sincap bir ceviz oyunu başlattı. Ormandaki diğer hayvanlar ona katıldı. Pamuk uzaktan izledi ama kimse onu çağırmadı. “Neden benimle oynamıyorlar?” diye düşündü Pamuk.

Minik Sincap, diğer çocuklarla eğlendiği sırada Pamuk’u fark etti. “Belki beraber oynarız,” diye düşündü ve ceviz toplarından birini Pamuk’a verdi.

Pamuk başta ne yapacağını bilemedi ama sonra içten bir teşekkürle cevizi aldı. Minik Sincap ona, “Beraber oynarsak daha eğlenceli olur,” dedi. Bunun üzerine Pamuk kırmızı topunu çıkardı ve, “Bu da senin için. Beraber oynayalım mı?” dedi.

O an Minik Sincap gülümsedi ve ikisi birlikte hem ceviz oyunu oynadılar hem de topu paylaştılar. Ormandaki diğer hayvanlar da katıldı ve hepsi kocaman bir grup oldu.

Pamuk o gün, paylaşmanın aslında çok güzel bir şey olduğunu öğrendi. Paylařarak hem daha fazla arkadaş kazanıyordu hem de oyunlar daha eğlenceli oluyordu. Akřam eve dönerken, Pamuk renkli boyalarını gördü ve Minik Sincap’a hediye etmek için birkaçını ayırdı.

“Başka biriyle mutluluğu paylaşmak benim de mutlu olmamı sağlıyor,” diye düşündü Pamuk.

Ertesi sabah Gökkuşığı Köyü'nde tüm hayvanlar büyük bir piknik için toplandı. Bu kez herkes yanında en sevdiği şeyi getirmişti ama kimse kendi yiyeceklerini ya da oyuncaklarını saklamıyordu. Herkes her şeyi paylaşıyor, neşe içinde gülüyordu.

Pamuk arkadaşlarına dönüp, "Paylaşmak gerçekten çok güzel bir şeymiş," dedi ve hepsi kahkahalarla dans etmeye başladı. Gökkuşığı Köyü, o günden sonra daha mutlu bir yer oldu.

